Доби славної та великої
Піднесемо ми корогви!
Буде хвала йому, тому рикові,
Тому львиному — "йду на ви!"

Слава князеві недосягнена:
Він як пард ходив, був як тур.
Слава часові, коли загнано
Руський цвях в царгородський мур.

Слава лицарям: над їх чолами
Нахилялась лише гроза.
Їм за п'угари були ш'оломи.
Годував їх кінець спис'а.

Славмо княжу могутність лев'ячу
І козачу силу жаску.
Слава вічная Конашевичу
За похід його на Москву.

Слава гетьманові Виговському.
Скільки часу не утекло б,
Злонапасникові московському
Не забути про Конотоп.

Задвигтіла гора Андрієва,
Клекотить Михаїлів град...
Слава дневі вступу до Києва.
Слава граду й війську стократ!

І віквічно пребудь прославлена
— Божих воїв тобі салют! —
Замордована, закривавлена
Перемого Базару й Крут.

Прага, 1940